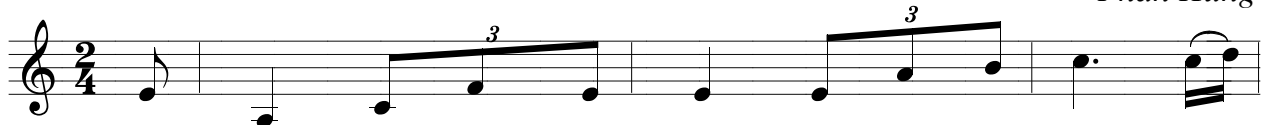

Mong Manh Phận Người

Phan Hùng

1. Kiếp người thật quá mong manh, tựa như cơn gió thổi
2. Mỗi lần đưa tiễn nhau đi, về nơi an nghỉ xót

qua mây tan mất rồi. Kiếp người thật ngắn ngủi thay, hôm nay vui
xa đau thương cõi lòng. Mắt lệ trào ứa bờ mi, buồn vương trên

sống, ngày mai nghe tiếng kinh cầu. Biết rằng cuộc sống dương
mắt, thương tiếc cho kiếp con người. Ở đời hãy sống cho

gian là nơi tạm gởi, quán trọ của bao lữ khách. Con
đi, đừng vì vật chất, lúc ta xuôi tay nhắm mắt, trong

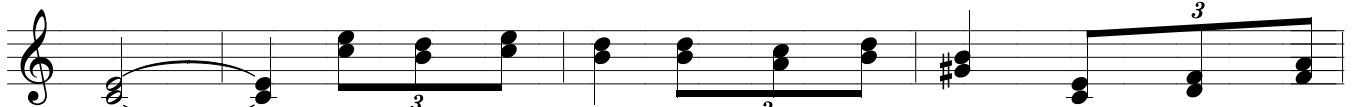
tin, Chúa vẫn thương con, Chúa đã cho con, sự sống hạnh phúc nơi cuộc đời.
tay chẳng có mang theo của cải chi đâu, chỉ có còn Chúa bên đời mình.

ĐK. Chúa ơi Chúa ơi, thân phận kiếp người mỏng manh yếu đuối, dễ tan, mà

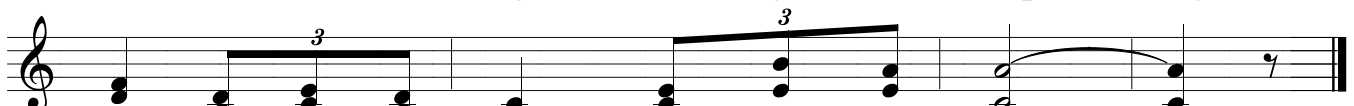
sao con tìm ở nơi trần thế, lợi danh lạc thú, vinh hoa cõi

đời. Chúa ơi Chúa ơi, xin Ngài đủ tình rộng lượng tha

thứ tội con, xin Ngài dẫn đường đưa về quê hương thiên

quốc, là nơi vĩnh hằng hạnh phúc vô biên.